

на отряда, мѣжду другото ще кажемъ, че положението на нашитѣ станало твърдѣ критическо, тъй като, сърбетѣ, сварили да ги заобиколетъ и се появетъ въ тила имъ. Нѣмало какво да се прави, трѣбало да се пробива пътъ съ открита сила, което отряда и сторилъ, но като оставилъ на мѣстото на сражението, всичкитѣ си ранени и убити, въ туй число и подпоручика Цанкова. Но вижда се, съдбата, не е искала да остави злочестийтъ момъкъ, тъй мълчаливо и не замѣтно погребенъ. За всичко станало се научилъ добриятъ му стопанинъ — Цвѣтко и заедно съ дъщеря си, измолилъ сърбетѣ, да му позволятъ да погребѣ тѣлото на своя бивши любимъ гостянинъ. Какви сж подробноститѣ — не се знае, но по догадване може се заключи, че подпоручикъ Цанковъ, е оплаканъ отъ своитѣ добродушни стопане, които му ископали гробъ малко по-надолу отъ дѣто билъ убитъ и близо около едно изворче.

Така е свършилъ днитѣ си подпоручикъ Цанковъ, тъкмо на 20 годишната възраст и въ най-цвѣтущата си младостъ.

Отъ прилагаемата фотографическа снимка, която, макаръ и не въ офицерска форма, но прѣдпочетохме като една отъ най-вѣрнитѣ, читателитѣ ще си съставятъ понятие за възрастта и ликътъ на тъй далеко, осамотено и заглъхнато погребений герой.

